

PRAĀ TĀŠNĀ•

NedĀle, 25 duben 2021

Tohle se opravdu mĀĀ^{3/4}e

stĀit ka^{3/4}dĀ©mu. NĀkomu i vĀ-cekrĀit. MĀ naposledy ve Ātvrtek odpoledneĀ! A to jsem se tenkrĀit, minulĀ^{1/2} rok, kdy^{3/4} jsem si Āila pro balĀ-Āek na poĀitu a vrĀtila se s rukou na vĀĀĀjku, zapĀTMisĀihla, Ā^{3/4}e u^{3/4} nikdy, nikdy se mi to nestane, neb si budu dĀivat pozor, kudy jdu, kam Āilapu a co je pĀTMede mnou. Jo, tenkrĀit bylo taky nĀidhernĀ, nade mnou prozpĀvoval nĀjak^{1/2} ptĀk a jĀi ho ĀĀmuselaĀœ vidĀt. Tak jsem vidĀla ptĀĀka-zpĀvĀĀka a nevidĀla schodĀ!

Tenhle Ātvrtek jsem Āila rĀjno po zdejĀĀ- velikĀjnskĀ© louce, kam mimo jinĀ© chodĀ- velicĀ- psi a kde si hrabou rĀ znĀ© jamky. NevĀ-m, proĀ je hrabou, ale louka je jich docela plnĀi. Ten den byla vĀjak louka ĀerstvĀ poseĀenĀi, tak^{3/4}e ty psĀ- dĀlky byly posekanou trĀivou zakryty.

UrĀitĀ by staĀilo,

kdybych se dĀvala, kudy jdu, co je pĀTMede mnou, ale jĀi bla^{3/4}enĀ sledovala svĀ©ho Kayu, kterĀ^{1/2} si hrĀil s nĀjakou psĀ- sleĀnou, mj. asi tak pĀtkrĀit vĀtĀĀ- ne^{3/4} on. Opravdu si jen hrĀili, honili se, a jĀi si povĀdala s jejĀ- paniĀkou. Jo, bylo to tak pĀTMĀ-jemnĀ© se na nĀ dĀvatĀ!

OvĀjem jen do

okamĀĀiku, ne^{3/4} jsem pĀTMi chĀzi ĀilĀipla do jednĀ© z tĀch jam a praĀtila s sebou na tvrdou zem Ā© a to jeĀitĀ sklopkou Ā© proto^{3/4}e jsem opravdu pĀid neĀekala. MĀla jsem zase velkou kliku, proto^{3/4}e jsem si nic nezlomila, jen jsem zĀ-skala pĀir nechutnĀ^{1/2}ch modĀTMin, kterĀ© mi zkazily celĀ^{1/2} vĀ-kend.

Doma jsem se pak

porĀznu obklĀdala mra^{3/4}enou zeleninou a jen si opakovala, Ā^{3/4}e nĀkterĀ© vĀci se ĀlovĀk holt nenauĀĀ- a nenauĀĀ-Ā! Nebo se nepouĀĀ-?

JĀi vĀim nevĀ-mĀ!

d@niela,

dnes u^{3/4} modrozelenĀi